

ΕΡΜΗΣ

Ετήσια συνδρομή διὰ τὴν Σύρον - - Δραχ. 24.
Διὰ τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν - - 26.

Τιμὴ καταχώρησης πρὸς λεπτὰ 15 τὸν στίχον
Διὰ τὰ δικαστικά " 15. " "

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ

Πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τῆς Ἑλλάδος κύριον
ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΩΛΕΤΤΗΝ.

Ἐξοχώτατε Κύριε!

Μολοντί Σε ἀγαπῶμεν ἀδόλως καὶ αἰσθανόμεθα ὑπὲρ
Σοῦ βαθυτάτου σεβασμοῦ αἶσθημα, διότι Σε θεωροῦμεν ὡς
ἐξοχὸν νοῦν, καὶ ὡς τὸν μόνον ἱκανὸν ἄνδρα νὰ ἐξάξῃ τὸ
πολυπαθὲς ἔθνος μας ἀπὸ τὴν ἀδιέξοδον, εἰς τὴν ὁποίαν τὸ
ἔθεσαν αἱ μετὰ τὴν 3. 7θρίου συμβάσαι πολιτικαὶ περιπέ-
τειαι καὶ νὰ ἐξαπταλίσῃ τὴν τύχην του, δὲν ἐνεκρίναμεν μολὼν
τοῦτο νὰ Σε συγχαρῶμεν ἰδιαίτερώς διὰ τὴν ἀνάκτησίν Σου
μετὰ τὴν δεινὴν ἀσθένειάν Σου, ὡς τοῦτο ἔπραξαν ἀναμφιβό-
λως ὅλοι καὶ οἱ λεγόμενοι καὶ οἱ ἀληθεῖς φίλοι Σου, κατὰ
τὰς συνήθειας τῆς φιλίας· διατυπώσεις· ἐπεφυλάχθημεν ὁμῶς
νὰ πράξωμεν τοῦτο δημοσίᾳ καὶ διὰ τοῦ τύπου, διὰ νὰ γνῶ-
ρίσῃσι καὶ οἱ συμπολιτευόμενοι καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι,
ὅτι ὅσα ὑπὲρ Σοῦ ἐδημοσιεύσαμεν καὶ θέλομεν δημοσιεύσει
εἰς τὸ μέλλον, δὲν ὑπηγορεύθησαν ἀπὸ πρόθεσιν τοῦ νὰ Σε
κολακεύσωμεν, ἀλλ' ὅτι ἦσαν ἀπλὰ ἀπλοῦσταται ἐκφράσεις
τῆς καρδίας μας ὑπὲρ τῆς ἀληθείας. Σε συγχαίρομεθα λοι-
πὸν, καὶ συγχαίρομεθα ἐνταυτῷ τὴν πολυπαθὴ πατρίδα μας
διὰ τὴν ἀνάκτησίν Σου, εὐχαριστοῦντες καὶ δοξάζοντες τὸν
᾿Υψιστον, ὅστις κηδόμενός αὐτῆς, διετήρησε τὴν πολύτιμον
ζωὴν Σου, εἰς ἡμέρας μάλιστα τοσοῦτον κρισίμους.

Ἄλλ' ἐνῷ Σε συγχαίρομεθα ἀφ' ἐνὸς διὰ τὴν ἀνάκτησιν
τῆς υἱείας Σου, θερμῶς Σε παρακαλοῦμεν ἀφ' ἑτέρου, πάν-
τοτε ἀπὸ τὸ γλυκύτατον ὑπὲρ τῆς πατρίδος μας αἶσθημα κινού-
μενοι, νὰ ἐπιστήσῃς τὴν προσοχήν Σου εἰς τὰς ἐπομένους ὀλί-
γας παρατηρήσεις μας, ὡς εἰς παρατηρήσεις ἀδόλων καὶ εἰλικρί-

νῶν φίλων Σου, χωρὶς νὰ μᾶς κατακρίνης, διότι τοιμῶμεν νὰ
ὑποβάλλωμεν παρατηρήσεις πρὸς Σε, ὅστις παρὰ πᾶσαν προσ-
δοκίαν ἔδωκας, εἰς ταῦτα μάλιστα τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς πολιτι-
κῆς ζωῆς Σου, τρανὰ δείγματα θαυμασίου εὐφυΐας, συνέσεως
καὶ πολιτικῆς ἱκανότητος, καὶ ὅστις ἀναμφιβόλως πρὸ καιροῦ
διέγραψας τὴν γραμμὴν εἰς τὴν ὁποίαν θέλεις βαδίσαι κατὰ τὸ
πολιτικὸν Σου στάδιον. Μὴ μᾶς κατακρίνης, λέγομεν, διό-
τι ἡμεῖς πυγμαῖοι ἀντιταττόμεθα μὲ Σε τὸν γίγαντα, ἀξι-
οῦντες νὰ Σε συμβουλευσώμεν ὅπωςδῆποτε εἰς τὰ κυβερνητι-
κά μέτρα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ λάβῃς διὰ τὸ καλὸν τῆς πα-
τρίδος μας, ἐνθυμούμενος τὸ ἀξίωμα, ὅτι αὐτοῖς σοφοῖς διέλαθε
τοῦτο παιδίον εὖρε ἢ καὶ ἀναλογιζόμενος ἐνταυτῷ, ὅτι καὶ ἡμεῖς
ὡς δημοσιογράφοι καὶ εἰς Συνταγματικὸν πολίτευμα διατε-
λοῦντες, καὶ καθήκον καὶ δικαίωμα ἔχομεν νὰ θέτωμεν ὑπ'
ὄψιν τῆς Κυβερνήσεως, ὅλα τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα ἠθέλαμεν νο-
μίσει κατὰλληλα διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν σωτηρίαν τῆς πα-
τρίδος μας.

Πολλάκις εἶπομεν καὶ πάλιν τὸ ἐπαναλέγομεν, ὅτι κα-
θὼς εἶναι νῦν συντεθειμένα τὰ βουλευτικά μας σώματα, καὶ
ἄγγελος ἂν ἤθελε καταβῇ ἐξ οὐρανοῦ διὰ νὰ μᾶς κυβερνήσῃ,
δὲν ἤθελε δυνήθῃ νὰ πράξῃ περισσότερα ἀφ' ὅσα Σὺ ἔπραξας.
Τοῦτο διςχυρίζομεθα ὡς ἀλήθειαν ἀναντίρρητον· τοῦτο θέλο-
μεν ὑποστηρίξει πάντοτε. Ἄν λοιπὸν ὑποτεθῇ ὅτι ἔπραξας
τὰ μεγαλῆτερα κυβερνητικά σφάλματα, εἰς τὸ τελευταῖον τοῦ-
το πολιτικὸν στάδιόν Σου, ἡμεῖς ὑποστηρίζοντες τὴν ἐναντίαν
ιδεάν, εἰμὲθα ἐν καλῇ πίστει διότι τότε μόνον ἠδυνάμεθα
λογικῶς κρίνοντες ν' ἀποδώσωμεν εἰς ἑλλείψιν ἢ σφάλμα Σου
τὴν κατάστασιν τοῦ τόπου μας, [ἥτις ἐκτὸς τῆς ἡσυχίας
καὶ τῆς ἀσφαλείας τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει, δὲν εἶναι τοσοῦ-
τον εὐχάριστος κατὰ τὰ λοιπὰ·] ὅταν Σ' ἐθεωροῦμεν περι-
στοιγισμένον ἀπὸ τοιοῦτους βουλευτάς, οἵτινες μακρὰν τοῦ νὰ
θεωροῦν τὴν ἐξοχὸν ταύτην θέσιν των, ὡς πηγὴν ἀνεξάν-
τλητον πλοῦτου, ἤθελον συνεργεῖ μετὰ Σοῦ ὑπὲρ τῶν
γενικῶν τῆς πατρίδος μας συμφερόντων· ἀλλὰ γνωρίζοντες τὴν

ὑποφέρεις συνεργαζόμενος μετὰ τοιούτων Βουλευτῶν καὶ Γε-
ρουσιαστῶν· γνωρίζοντες ὅτι ἡ ἰδιότης πολλῶν ἐξ αὐτῶν
γίνεται πρόσκομμα εἰς πᾶν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον ἔργον, δὲν
δυνάμεθα ν' ἀποδώσωμεν εἰς Σε, ὡς εἰς αἴτιον, τὴν μὴ εὐάρε-
στον ταύτην κατάστασιν μας. Τὰ κυβερνητικά ἄρα σφάλ-
ματα καὶ αἱ ἐλλείψεις Σου, ἂν ἔπραξας σφάλματα ἢ ἂν ὑπέπε-
σας εἰς ἐλλείψεις, καλύπτονται ἤδη ἀπὸ τοῦς ὀφθαλμοῦς παν-
τός ὅστις θέλει νὰ Σε κρίνῃ δικαίως καὶ ἀμερολήπτως, καὶ ὁ
δικαῖός Σε εἶναι ἐν καλῇ πίστει.

Ἄλλ' ἐπειδὴ ἀπὸ ἔδωκας τοσαῦτα δείγματα ἐξόχου συνέ-
σεως καὶ πολιτικῆς ἱκανότητος, ἔδωκας καὶ μεγάλῃς ἰσχύος
ἐνταυτῷ δείγματα, εἶναι νομίζομεν καιρὸς πλέον νὰ ἐπασχο-
ληθῇς δραστηρίως εἰς τὸ νὰ διοργανίσῃς τὸ κράτος, τὸ ὁποῖ-
ον καὶ ἐσωτερικῶς καὶ ἐξωτερικῶς ἔχει μεγίστην ἀνάγκην
διοργανισμοῦ, ἢ τοῦλάχιστον νὰ κάμῃς χρῆσιν τῆς ἰσχύος
Σου ταύτης, διὰ νὰ βελτιώσῃς ὅπωςδῆποτε τὴν κατάστασιν
του.

Εἶναι μὲν ἀληθέστατον, ὅτι ἡ ναυτιλία καὶ τὸ ἐμπόριόν μας
εὐήμερον καὶ προάγονται θαυμασίως· ἀλλὰ μάρτεται ἐσχάτως
ἔγραφον ἔμποροι τινες ἐκ τῆς Μασσαλλίας, ὅτι ἐξήκοντα πε-
ρίπου Ἑλληνικὰ πλοῖα ἐκεῖ ἀφίχοντα ἐξετίλιζαν ἀπαιτή-
σεις περὶ πλαστῶν ἀβαρίων, συνοδευμένους μ' ἔγγραφα, ἅτινα
αἱ ἐν τῇ Ἑλλάδι λιμενικαὶ καὶ ὑγειονομικαὶ ἀρχαὶ ἐγορήγη-
σαν εἰς αὐτοὺς, κύριος οἶδεν ὑπὸ ποίας ὀφελείας· κατέκριναν
δὲ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἀνέγεται τοιοῦτους
ὑπαλλήλους, οἵτινες, διὰ τῶν καταχρήσεων των, γίνονται συ-
νένοχοι τοιούτων ἀξιοποιῶν πράξεων, προσθαλοῦσων τὰ συμ-
φέροντα τῆς ναυτιλίας μας καὶ τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν.

Πιστεύοντες ὅτι ἀποχρώντως γνωρίζεις τὴν τῶν Δικαστη-
ρίων μας ἀθλιότητα, τὴν ἐκ τῆς ἀμαθείας καὶ μοχθηρίας
Δικαστῶν τινῶν καὶ Εἰσαγγελέων προερχομένην, δὲν Σε προ-
τρέπομεν νὰ δυσπιστῇς εἰς ὅσα σοὶ ἐκθέτουν τινες ἐκ τῶν
περὶ Σε, οἵτινες συμμερίζομενοι τῶν ὀφελειῶν καὶ τῶν πλεο-
νεκτημάτων, τῶν ἐκ τῆς κακοηθείας καὶ τῶν καταχρήσεων

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ

Ἡ κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἐστρατεία τοῦ Ναπολέοντος
Βοναπάρτου τῶν 1812.

Συνέχεια. Ἴδε τοὺς Ἀριθ. 349 ἕως 352.

Φαίνεται ὅτι τινες ἐκ τῶν περὶ αὐτὸν κἀτενόησαν ἀνέ-
καθεν τὰς ὑποχρεώσεις τῆς θέσεώς του. Τὸ ἀρχίσαν ἤδη
ἔργον ἔπρεπε νὰ ἐκτελεσθῇ, οὐδὲ ἦτο φρονήσεως ἔργον
νὰ σταματήσῃσι, μετὰ τὸν κατηρόρου τοιαύτης ὑψώσεως,
ἐνῷ ἦσαν τοσοῦτον πλησίον εἰς τὴν κορυφὴν. Μεγάλως ἐν-
διέφερον εἰς τὸ δαιμόνιον τοῦ Ναπολέοντος ἡ αὐτοκρατορία
τῆς Εὐρώπης, τῆς ὁποίας κέντρον καὶ βάσις ἤθελεν εἶσθαι ἡ
Γαλλία, ἥτις μεγάλη τότε καὶ ἀκέραιος, ἤθελε θεωρεῖ περὶ
αὐτῆς ἀδύνατα κράτη καὶ τοσοῦτον κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλα,
ὥστε πᾶσα μετὰ αὐτῶν ὁμοσπονδία, ἤθελε καταστῇ κατα-
φρονητέα καὶ ἀδύνατος. Ἄλλ' ἀπὸ τοιούτους ἦτον ὁ σκοπὸς
τοῦ Ναπολέοντος, διατὶ νὰ μὴν ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ νὰ ὑποτά-
τῃ καὶ νὰ διαιρῇ πᾶν ὅτι εὐρίσκετο περὶ αὐτοῦ;

Εἰς τὰς παρατηρήσεις ταύτας ἀπήντησεν ὁ Ναπολέων,
ὅτι τοιοῦτον ἦτο τὸ σχέδιόν του τὸ ἔτος 1809, ὅτε ἐπολέ-
μει κατὰ τῆς Αὐστρίας· ἀλλ' ἡ ἀποτυχία τοῦ Esslingen
τὸ κατέστρεψεν· ὅτι τὸ συμβᾶν αὐτὸ καὶ αἱ ἀμφίβολοι διαθέ-
σεις τῆς Ῥωσσίας, τὸν ἠνάγκασαν νὰ νυμφεῖται μίαν Αὐστρί-
ακὴν πριγκίπισσαν, καὶ νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ αὐτοκράτορος
Φραγκίσκου κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου· ὅτι δὲν ἦτον εἰς τὴν

ἐξουσίαν του νὰ δημιουργῇ περιστάσεις, ἀλλ' ὅτι δὲν ἄρνε πώ-
ποτε αὐτὰς νὰ φύγωσιν· ὅτι ἤξευρε νὰ τὰς ἐκτιμήσῃ· ὅτι
ἦτον ἔτοιμος πάντοτε διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὸ ἐφικτόν· ὅτι κάλλισ-
τα ἐγνώριζεν ὅτι ἀπαιτοῦντο δώδεκα ἔτη διὰ νὰ ἐκτελέσῃ τοὺς
σκοποὺς του, ἀλλ' ὅτι δὲν εἶχε καιρὸν νὰ περιμένῃ· ὅτι δὲν
ἐπροκάλεσεν οὗτος τὸν πόλεμον· ὅτι ὑπῆρξε πιστὸς εἰς
τὰς πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον ὑποχρεώσεις του, καὶ ἀπόδειξις
τούτου εἶναι ἡ κρούτης τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ Σουηδί-
ας σχέσεων του, τῆς μὲν ἐγκαταλείψεως πρὸς τὴν Ῥωσ-
σίαν, τῆς δὲ στερηθείσης τῆς Φινλανδίας καὶ τὴν νῆσον
Aland· ὅτι ἀνταπεκρίθη εἰς τὰς λυπηρὰς τῶν Σουηδῶν κρω-
γὰς, συμβουλεύσας εἰς αὐτοὺς τὴν παραχώρησιν ταύτην· ὅτι
μολοντοῦτο ὁ Ῥωσικὸς στρατὸς, ὁ προσδιορισμένος κατὰ τὰ
1809, διὰ νὰ συμπράξῃ μετ' αὐτοῦ ἐπὶ τῆς Αὐστριακῆς
Γαλλικῆς ἐφθασε πολὺ ἄργα, ἦτον ἀδύνατος καὶ ἐνήργησεν
ἀπίστωτος, ὅτι διὰ τοῦ ἀπὸ 31. Δεκεμβρίου 1810. Οὐκαζί-
ου κατεπολέμησεν ὁ Ἀλέξανδρος τὸ ἡπειρωτικὸν σύστημα,
καὶ διὰ τῶν ἀπαγορεύσεων του διέκλυε πραγματικὸν πόλε-
μον κατὰ τοῦ Γαλλικοῦ ἐμπορίου· ὅτι κάλλιστα ἐγνώριζεν, ὅτι
τὸ συμφέρον καὶ τὸ ἐθνικὸν πνεῦμα τῶν Ῥώσων ἠνάγκασαν
τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τοῦτο, ἀλλ' ὅτι εἶπε τότε πρὸς τὸν αὐ-
τοκράτορά των, ὅτι ἐγνώριζε τὴν δεινότητα τῆς θέσεώς του,
καὶ ὅτι εὐχάριστος ἤθελε συνανέσει εἰς πάντα συμβιβασ-
μὸν ὑπαγορευόμενον ἀπὸ τὴν ἡσυχίαν αὐτοῦ· ὅτι μολον-
τοῦτο ἀντὶ νὰ τροποποιήσῃ ὁ Ἀλέξανδρος τὸ διάταγμα του
αὐτὸ, ἠτοίμασε στρατὸν ἐς ἐννεήκοντα χιλιάδων στρατιω-
τῶν, ἐπὶ προφάσει ὅτι θέλει τὸν μεταχειρισθῇ πρὸς συνδρο-

μὴν τῶν τελωνῶν· ὅτι ἐνίκηθῃ ἀπὸ τὴν Ἀγγλίαν, καὶ
ὅτι ἐζήτησε νὰ ἐγκαταλείψωσιν οἱ Γάλλοι τὴν Πρωσίαν, ὅ-
περ ἐξωμοιοῦτο μὲ διακήρυξιν πολέμου. Μεταξὺ τῶν παρα-
πόνων αὐτῶν δύναται νὰ ἐνωθῇ καὶ ἡ βεβλαμμένη περιφυλα-
γία τοῦ Ναπολέοντος, ἕνεκα τῆς ἀνεξαρτήτου θέσεως τὴν
ὁποίαν καθεκάστην ἀπέκτα ἡ Ῥωσσία. Κατὰ τὰ λοιπὰ, ὅλα
τὰ πάθη τὰ ὁποῖα δεσποτικῶς διευθύνουν τοὺς ἄλλους ἀνθρώ-
πους, ἦσαν ἀσθενέστατοι ἐρεθισμοὶ δι' ἐν δαιμόνιον τοσοῦτον
σταθερὸν καὶ μέγα. Ἀλλὰ χωρὶς νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὸ ἐσω-
τερικὸν αὐτῆς τῆς μεγάλης ψυχῆς, μίαν μόνον περίστασιν ἤρ-
κει νὰ τὸν σπρώξῃ ταχύτερον ἢ ἀργότερον εἰς ταύτην τὴν
ἀποφασιστικὴν πάλην. Ἡ περίστασις αὕτη ἦτον ἡ ὑπαρξίς
μῆς ἀντικλήου αὐτοκρατορίας ἰσοδύναμου μὲν, ἀλλὰ νέας ὡς
ὁ μονάρχης τῆς, καὶ καθεκάστην αὐξανούσης, ἐνῷ ἡ Γαλλικὴ
μοναρχία, ὀριμὸς ἤδη ὡς ὁ αὐτοκράτωρ τῆς, ἠδύνατο νὰ πα-
ρακμάσῃ. Ὅπως καὶ ἂν ὑψώσεν οὗτος τὸν θρόνον τοῦ δυ-
τικομεσημβρινοῦ τῆς Εὐρώπης μέρους, ἐθεώρει τὸν ἀρκῶν
τοῦ Ἀλεξάνδρου θρόνον ἑτοιμὸν νὰ τὸν κυριεύσῃ, ἕνεκα τῆς
ἀπειλητικῆς καὶ ἀμεταβλήτου θέσεώς του. Ἐπὶ ἐκείνων τῶν
παγωμένων ὑψωμάτων τῆς Εὐρώπης, ὅθεν ἦλθον ποτὲ τόσαι
ὀρδαὶ βαρβάρων, ἔβλεπε νὰ σχηματίζωνται τὰ στοιχεῖα μι-
ᾶς νέας πλημμύρας. Μὴχι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀρκετὰ
προπύργια ἦσαν ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Πρωσία, ἀλλ' αὐτὰς τὰς
ἐταπεινώσε καὶ τὰς κατέστρεψε. Μόνος λοιπὸν ἔμεινε κα-
τὰ μέτωπον, καὶ μόνος προστάτης τῆς γεωργίας, τοῦ πλοῦ-
του καὶ ὅλων ὅσα ἀπολαμβάνουν οἱ μεσημερινοὶ λαοί, ἐναν-
τίον τῆς βαναύσου ἀμαθείας τῶν ἀχορτάστων ἐπιθυμιῶν τῶν

αὐτῶν παραγομένων, τοὺς ὑποστηρίζουν παρὰ Σοί. Πιστεύοντες, λέγομεν, ὅτι γνωρίζεις βλάας αὐτὰς τὰς καταχρήσεις, καὶ ἐνταυτῷ πληρορρημένοι ὄντες, πολλὰκις ὑπεσχέθης τὴν ταχεῖαν διόρθωσιν αὐτοῦ τοῦ κακοῦ, περιοριζόμεθα νὰ Σὲ παρακαλέσωμεν, διὰ τὸ καλὸν τοῦ τόπου, νὰ πράξεις ὅσον ἐνεστί ταχύτερον, ὅ,τι σκοπεύεις νὰ πράξεις ἀργότερα, καὶ πρὶν κορυφῇ τὸ κακὸν, ἐγγίξῃ τὸν λαὸν εἰς τὸ κόκκαλον τὸ ξίφος, κατὰ τὴν παροιμίαν, καὶ ἐξαχρειωθῇ κατ' ὅλην τὴν ἔκτασιν ὁ ἀξιοτίμος οὗτος κλάδος τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας.

Προσπῆλτον ὅσον ἐνεστί νὰ μηδενίσῃς τὰς εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐπιβροχὰς, τὰς ἀποκτωμένους διὰ βλαδιουργιῶν καὶ ἀξιοκατακρίτων μέσων, διότι αἱ ἐπιβροχὰς αὗται εἶναι ἐπικίνδυναι, καὶ θέλουν καταστῆ μέγιστον πρόσκομμα εἰς τὸν ἔξοχον καὶ τὸν σωτήριον πολιτικὸν σκοπὸν Σου. Αὗται αἱ κακοήθεις ἀποκτώμεναι ἐπιβροχὰς γεννῶν μεγάλας καὶ σημαντικὰς ἀξιώσεις, ἀπὸ τὰς ὁποίας πρέπει ν' ἀπαλλαγῇς ἅπασι, διὰ νὰ δυνηθῇς νὰ κυβερνήσῃς συνταγματικῶς τὸν τόπον, καὶ νὰ κατιστήσῃς τὴν Κυβερνήσιν Σου ἰσχυρὰν καὶ σεβαστὴν. Τοιαύτης Κυβερνήσεως ἀνάγκην ἔχομεν Ἐξοχώτατε, καὶ οὐχὶ περιτοχισμένης ἀπὸ κακοήθεις ἐπιβροχὰς, αἱ ὁποῖαι γίνονται, ὡς εἴρηται, πρόσκομμα εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, ὡς τοῦτο ἀπέδειξεν ἡ τριετής πείρα. Γνωρίζεις, Ἐξοχώτατε, ποίου χαρακτῆρος ἄνθρωποι εἶναι οἱ προσπαθοῦντες διὰ χαμερπῶν καὶ ἀξιοκατακρίτων μέσων ν' ἀποκτώσιν ἐπιβροχὰς ἐπὶ τοῦ λαοῦ, ἢ ἄλλως τε εἰπεῖν οἱ δημοκόποι, ποίας ὑποσχέσεις δίδουν, ποίας ὑποχρεώσεις ἀναδέχονται καὶ ποίας θυσίας κάμνουν, ὅτι δὲ ὅλα ταῦτα ἐνεργῶν διὰ νὰ καθέξωσι τὴν βουλευτικὴν θέσιν, καὶ ν' ἀποζημιωθῶσι δαπάνη τοῦ πολυπλοκοῦ ἔθνους μας. Ὁ λαὸς μας εὐρίσκειται εἰσέτι εἰς νηπιὴν δὴ πολιτικὴν κατάστασιν, καὶ ἐν μέρει μὲν δὲν κατανοεῖ τὴν τάσιν καὶ τοὺς σκοποὺς τῶν τοιούτων, ἐν μέρει δὲ κολληκεύεται ἀπὸ τὰς ὑποσχέσεις τὰς ὁποίας δίδουν εἰς αὐτὸν, ὅτι γινόμενοι βουλευταὶ θέλουν τὸν καταστήσει τρισόβδιον καὶ ἐνδοξον. Ὁ λαὸς μας δὲν κατανοεῖ εἰσέτι, Ἐξοχώτατε, ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνον, λίαν μάλιστα ἐπικίνδυνον, οἱ ἄνθρωποι οἵτινες παραμελοῦντες τὰ οἰκιακά των συμφέροντα, ἐνασχολοῦνται μετὰ ἐπιτηδευμένου ζήλου εἰς τὰ κοινὰ, οὐδὲ κατανοοῦν, ὅτι ὁ ζήλος των αὐτὸς δὲν ἀφορᾷ τὸ κοινόν, ἀλλὰ τὸ ἰδιαίτερον συμφέρον. Εἰς νηπιὴν δὴ πολιτικὴν κατάστασιν, τὸ ἐπαναλέγομεν, εὐρίσκειται, κατὰ δυστυχίαν, ὁ λαὸς μας ἀπαιτᾷται Ἐξοχώτατε, καὶ θεωρεῖ ὡς πρόβλεπτα τοὺς τοιοῦ-

τους μὲ δόξαν προβάτων ἐνδεδωμένους λύκους. Ὁφείλεις λοιπὸν Σὺ νὰ χειμαγωγῇς τὸν λαὸν ὑπὲρ τῆς ὑγερσίας του, μηδενίζων τὰς ἐπιβροχὰς τῶν δημοκόπων, τὰς ἀποκτωμένας, ὡς εἴρηται, δι' ἀξιοκατακρίτων μέσων. Ἡ ἀληθὴς ἐπιβροχὴ ἀποκτᾷται δι' ἐναρέτων πράξεων, διὰ βοηθημάτων καὶ ἀγαθοεργειῶν πρὸς τὸν λαόν, δι' ἐκδουλεύσεων καὶ συμβουλῶν εὐλικρινῶν. Τοιοῦται ἐπιβροχὰ εἶναι ὠφέλιμοι, εἶναι ἀναγκαῖαι, συντελοῦν ὑπὲρ τοῦ μεγάλου σκοποῦ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας. Ἐπιβροχὰ ἀπεναντίας ἀποκτώμεναι διὰ καταδιωγμῶν, παρανομιῶν, βιαιοπραγιῶν, ταραχῶν, ὑποσχέσεων καὶ ὑποχρεώσεων, εἶναι ἐπιβροχὰ ἀποτρόπαιοι καὶ ἐπικίνδυνον, τὰς ὁποίας πᾶσα συνετὴ συνταγματικὴ κυβερνήσις ὀφείλει ὅσον δύναται νὰ καταστῇ. Μάθε Ἐξοχώτατε, ὅτι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν τῶν δημοκόπων, οἵτινες προσπαθοῦν ν' ἀποκτήσῃσι τοιαύτην κακοήθειαν, ὡς τὴν ἐξεθέσαμεν, ἐπιβροχῶν, φέρουν ὡς σημεῖον τῆς φαρτίας των καὶ ὡς συστατικὸν των τὴν ὑποκριτικὴν, ὅτι δηλαδὴ ἀνέχουν εἰς τὴν ὑποκριτικὴν μερίδα, χωρὶς πραγματικῶς ν' ἀνέχουν εἰς αὐτήν, κάμνουν δὲ ἐπιδεικνύον ὑποκριτικὴν, νομιζόντες Σε οἱ ἀπερίσκεπτοι τοσοῦτον ἀπλοῦν, ὥστε ἐλπίζουν ὅτι θέλουν δυνηθῇ νὰ Σὲ ἀπατήσωσι, διὰ νὰ χορηγήσῃς εἰς αὐτοὺς τὴν προστασίαν καὶ ὑποστήριξιν Σου.

Μῆτε ἐνοήσαμεν πώποτε μῆτε ἐννοοῦμεν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ θεωρῇ τοὺς μὲν συμπολιτευομένους ὡς γνήσια τῆς πατρίδος τέκνα, ὡς νόθα δὲ τοὺς ἀντιπολιτευομένους καὶ τοὺς ὑπόπτους. Φρονοῦμεν ἀπεναντίας, ὅτι τοιαύτη Κυβέρνησις ἀδύνατον εἶναι νὰ διατηρηθῇ. Ἡ Κυβέρνησις ἡ πατρικὴ πρέπει νὰ ᾔσῃ μακρόθυμος, νὰ θεωρῇ, ὡς ἀποπλανημένους ὄλους, τοὺς ἀντιπολιτευομένους αὐτήν, νὰ τοὺς λυπῇται διὰ τὴν ἀποπλάνησίν των, καὶ νὰ προσπαθῇ νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ εἰς τὴν εὐθείαν ὁδόν, διὰ νοουθεσιῶν καὶ πατρικῶν συμβουλῶν, χωρὶς διόλου νὰ καταφέρεται κατ' αὐτῶν, διατεινόμεθα ὅμως, ὅτι ἡ διαχείρισις τῶν ὑψηλῶν τοῦ ἔθνους συμφερόντων πρέπει νὰ ἐμπιστευθῇ εἰς χεῖρας τῶν ὅσοι παρέχουν, τὰ πιστὰ πίστεις, ἀρετῆς καὶ συνέσεως, καὶ οὐχὶ τῶν λεγομένων ὑποκριτικῶν, διότι κατὰ τὸ Εὐαγγελικόν βῆτόν « πολλοὶ εἰσὶν οἱ κλητοί, ἀλλ' ὀλίγοι οἱ ἐκλεκτοί ».

Ἀπὸ ὕλην περιστοιχίζεται ἡ Κυβερνήσις μας, λέγει ἀδιαλείπτως μία μερὶς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπὸ τὸ στοιχεῖον τῆς ἀταξίας, φωνάζει μία ἄλλη, ὑποστηρίζεται αὕτη καὶ ὅμως

εἰμὴ κανόνιον, κατράμιον καὶ ξυλείαν οἰκοδομησίμων, τὰ ὁποῖα δὲν δύναται νὰ μᾶς ἀποζημιώσωσι διὰ τὰς δαπάνας ἐνὸς ἡπειρωτικοῦ πολέμου, καὶ ὅτι ἡ Γαλλία δὲν δύναται νὰ δαπανᾷ ὑπὲρ ὅλης τῆς Εὐρώπης, τὴν στιγμὴν καθ' ἣν τὰ εἰσοδήματά της δαπανῶνται ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ.

Ἀφοῦ ὁ Αὐτοκράτωρ ἡκρόασθη τὸν ὑπουργὸν αὐτὸν, τὸν ἐθεώρησε μὲ γελῶν πρόσωπον, συνοδεύσας τὸ μειδιάματό του αὐτὸ μὲ μίαν ἀπὸ τὰς συνήθεις θωπεύσεις του. Ὁ ὑπουργὸς ἐνόμισεν ὅτι τὸν κατέπεισε, ἀλλ' ὁ Ναπολέων ἀπήντησεν εἰς αὐτόν. « Πιστεύετε λοιπὸν ὅτι δὲν ἤξεύρω εἰς ποῖον νὰ ἐπιβάλω τὸ βάρος τῶν ἐξόδων αὐτῶν; Ὁ ὑπουργὸς ἐνόησεν ὅτι ἐπὶ τοῦ Δουκὸς ἤθελον ἐπιβληθῇ τὰ ἐξόδα ταῦτα, ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ ἀποκαλύπτων μὲ μίαν μόνην λέξιν ὅλην τὴν μεγαλειότητα τῶν σχεδίων του, ἔκλεισε τὸ στόμα τοῦ ἐκπληχθέντος ὑπουργοῦ. Ἀρκετὰ μολοντοῦτο ἐξέτιμα τὰς δυσκολίας τῆς ἐπιχειρήσεώς του. Ἰσως ταῦτα τὰ παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸν ὑπουργὸν λεχθέντα συνέτειναν εἰς τὸ νὰ κατηγορηθῇ, ὅτι ἔκαμε χρῆσιν ἐνὸς μέσου τὸ ὁποῖον ἀπέβαλεν εἰς τὸν κατὰ τῆς Αὐστρίας πόλεμον, καὶ τοῦ ὁποῖου ἔδοσε τὸ παράδειγμα κατὰ τὸ 1793. ὁ περίφημος Πιῆτ. Λέγεται ὅτι περὶ τὰ τέλη τοῦ 1811 ἐληρωφόρηθη ὁ ἀστυνόμος τῶν Παρισίων, ὅτι ἀπὸ ἓνα τυπογράφων ἐνοθεύοντο τὰ γραμματῖα τῆς Φωσικῆς Τραπεζῆς. Ὁ ἀστυνόμος ἔστειλεν ἐντάλμα κράτησεως τοῦ τυπογράφου αὐτοῦ, οὗτος δὲ ἀντέστη εἰς τὴν κράτησίν του, ἀλλ' ἀφοῦ ἔφθασε στρατιωτικὴ δύναμις ἐσυλλήθη καὶ ἐφέρθη ἐνώπιον τοῦ ἀστυνόμου, ὅστις ἔμεινεν ἐκτεπληγμένος ἐνεκα τῆς ἀφοβίας τὴν ὁποῖαν ἔδειξε ὁ τυπογράφος, καὶ μάλιστα ἀφοῦ ἤκουσεν αὐτὸν ἀναφέροντα τὸν ὑπουργὸν τῆς ἀστυνομίας. Ὁ τυπογράφος ἀπελύθη τὴν αὐτὴν στιγμὴν. Ἐλέγετο ἐπομένως ὅτι ὁ τυπογράφος αὐτὸς ἐξηκολούθει νὰ ἐνεργῇ τὰς

ἡ τάξις καὶ ἡ ἀσφάλεια διατηροῦνται θαυμαστικῶς εἰς ὅλον τὸ κράτος. Τοῦτο εἶναι φαινόμενον πρωτοφανὲς ἴσως εἰς τὴν ἱστορίαν, ὅτι ἡ ὕλη καὶ τὸ στοιχεῖον τῆς ἀταξίας τοσοῦτον συνετῶς διευθύνονται, ὥστε δὲν ὑπάρχει παράδειγμα εἰς τὰ χρονικά τῶν ἐθνῶν, ὅτι μετὰ τοιαύτην μεταπολίτευσιν, ὁποῖα ὑπῆρξεν ἡ τῆς τρίτης Σεπτεμβρίου, τὸ λεγόμενον στοιχεῖον τῆς ἀταξίας, ὑπεστήριξε τὰ καθεστῶτα καὶ τὴν τάξιν. Μέγας νοῦς λοιπὸν εἶναι ἀναυτιζήτως ὁ διευθύνων τοσοῦτον θαυμαστικῶς τὴν ὕλην καὶ τὸ λεγόμενον στοιχεῖον τῆς ἀταξίας, εἰς περίστασιν μάλιστα, καθ' ἣν τὸ καὶ χόμενον ὡς στοιχεῖον τῆς τάξεως ἐκίνησε καὶ κινεῖ πάντα λίθον, ἐπροσπάθησε καὶ προσπαθεῖ παντὶ σθένει νὰ εἰσάξῃ τὴν ἀταξίαν. Τί ἄλλο δηλοῖ ἐρωτῶμεν, ἡ ἐπιμονὴ μίαν ἀντιπολιτευσίαν καὶ πολεμίας κατὰ τῆς ἐξουσίας ἀντιπολιτεύσεως, εἰς τοιαύτας κρίσεις τῆς πατρίδος μας περιστάσεις, εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν παρὰ πᾶσαν ἄλλην ἔχομεν ἀνάγκην κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς καὶ σεβαστῆς, πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ θρόνου καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν νόμων; Τί ἄλλο λέγομεν, δηλοῖ μία τοιαύτη ἐπιμονή, δεικνυμένη ἐκ μέρους τοῦ λεγομένου στοιχείου τῆς τάξεως, εἰμὴ ὅτι σκοποῦν καὶ πρόθεσιν ἔχει τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος, διὰ σκοποὺς ἰδιοτελεῖς καὶ διὰ συμπαιδείας καὶ συμφέροντα ἀντεθνικά; Ἐπιθυμεῖς σὺ τὸ καὶ χόμενον ὡς στοιχεῖον τῆς τάξεως νὰ ἐξασθενίσῃς τὸ παρὰ σοὶ θεωρούμενον ὡς στοιχεῖον τῆς ἀταξίας; Παῦσε ἀπὸ τοῦ νὰ καταπολεμῇς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὰ καθεστῶτα, περιστοίχισε αὐτὴν εὐλικρινῶς, ὑποστήριξε τὴν διὰ τὴν κατάστασιν ἰσχυρωτέραν καὶ σεβασμιωτέραν, ἄλλως ἢ μὴ φωνασκῇς, διότι τὰ πράγματα θέλουν τρέξῃ τὸν φυσικὸν των ροὴν, μέχρις ὅτου φθάσῃ ἡ ποθητὴ ἐκείνη ἡμέρα, καθ' ἣν θέλουν καθέξῃ ἐντὸς τῶν Βουλευτικῶν μας σωμάτων τὰς θέσεις τῶν Βουλευτῶν ἐκείνων καὶ Γερουσιαστῶν, οἵτινες τρέφονται ἤδη εἰς τὴν ἀταξίαν καὶ τὰς ταραχάς, ἄνδρες φίλοι τοῦ θρόνου, τῆς τάξεως, τῆς ἡσυχίας καὶ ὑπερμαχοὶ ὑπερασπισταὶ τῶν καθεστῶτων νόμων.

Τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ ἐκλογικοῦ μας νόμου θεωρεῖ ἡ συναδελφὴ μας Συντηρητικὴ ὡς θεραπείαν τῶν κακῶν τὰ ὁποῖα ὑποφέρομεν, τὴν μεταρρύθμισιν ταύτην ἀκαταπαύστως ἐπικαλεῖται, καὶ νομίζει ὅτι εἰς αὐτὴν ἐνυπάρχει ἡ σωτηρία μας, χωρὶς νὰ ᾔσκειθῃ, ὅτι δυσκόλως ἀποφασίζει ὁ λαὸς ν' ἀπωλέσῃ πλεονέκτημα τὸ ὁποῖον ἀπέκτησε, καὶ ὅτι ἐνεκα

νοθεύσεις του ὅταν δὲ ἔχομεν φθάσει εἰς τὴν Λιθουανίαν, διεσπάρη σήμερον, ὅτι εἰς τὴν κυρίως τῆς Βίλνης εὐρέθησαν εἰς τὰ συλληθθέντα κιβώτια τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ ἑκατομμύρια τινα ῥωσικὰ χαρτονομίσματα. Ὅποιαδὴποτε ὅμως καὶ ἀνῆλθεν ἡ καταγωγή αὐτοῦ τοῦ κιβώτου νομισματοῦ, ὁ Ναπολέων τὸ ἐθεώρησε μὲ ἀποστροφὴν. Ἀγνοεῖται ἂν ἔκαμε χρῆσιν αὐτῶν, τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι ὅτι ὅταν ἀπέσυρόμεθα ἐκ τῆς Φωσίας καὶ ἐγκατελείψαμεν τὴν Βίλνην, τὰ περισσώτερα τῶν χαρτονομισμάτων αὐτῶν εὐρέθησαν ἀνέπαφα καὶ ἐκάησαν κατὰ διαταγὴν του.

Ὁ Πονατόφσκις, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ ἐκστρατεία αὐτῆς ἐφαινετο ὅτι ὑπέσχετο ἓνα θρόνον, ἐνοῦτο, φαίνεται, μὲ τοὺς ὑπουργοὺς τοῦ αὐτοκράτορος, δεικνύων εἰς αὐτοὺς ὄλους τοὺς κινδύνους. Εἰς αὐτὸν τὸν Πολωνὸν Πρίγκιπα, ὁ ἔρως τῆς πατρίδος ἦτον εὐγενὲς καὶ μετὰ πάθος. Τοῦτο ἀπέδειξεν ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατός του. Ἀλλὰ τὸ πάθος δὲν τὸν ἐτύφλωσεν. Ἐζωγράφισεν οὗτος τὴν Λιθουανίαν ἔρημον, δυσκολοκίνητον, τὴν αὐτίσε τῶν εὐγενῶν μερίδα σχεδὸν ῥωσισθεῖσαν, ψυχρὸν δὲ καὶ ὀλίγον ἐνεργητικὸν τὸν χαρακτῆρα τῶν κατοίκων τῆς ἄλλ' ὁ αὐτοκράτωρ ἀνυπόμονος τὸν διέκοψε λαλοῦντα καθὼς ἤθελε πληροφροῦν μᾶλλον διὰ νὰ ἐπιχειρήσῃ, παρὰ διὰ ν' ἀπέχῃ.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι αἱ περισσώτεροι τῶν ἀντιρρήσεων αὐτῶν ἦσαν ἐπαναλήψεις τῶν ὅσα πρὸ πολλοῦ ἤδη καιροῦ ἀφ' ἑαυτοῦ του εἶχε παρατηρήσει, ἡγνοεῖτο ὅμως μέχρι τίνος ἐμέτρα τὸν κίνδυνον. Ἀγνοεῖται ἡσανὺα μετὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1810 προσπαθεῖαί του, διὰ ν' ἀναγνωρίσῃ τὸ ἔδαφος ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐμελλε νὰ καταστῇ τὸ θεατρὸν ἐνὸς ἀποραριστικοῦ πύλου, καὶ πόσους καταστροφὰς εἶχε πέμψει διὰ τὸ γινώσκωσι. Μέγαν ἀριθμὸν πληροφροῦν εἶχε λάβει περὶ

ἀθλίων τῆς ἄρκτου λαῶν, καὶ τῆς φυλακτικῆς τοῦ αὐτοκράτορος των καὶ τῶν αὐλικῶν του.

Ἦτο προφανέστατον, ὅτι μόνος ὁ πόλεμος ἡδύνατο ν' ἀποφασίσῃ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην ὁ πόλεμος μόνος ἡδύνατο ν' ἀποφασίσῃ περὶ τῆς μεγάλης καὶ αἰετοῦ πάλης τοῦ πτωχοῦ κατὰ τοῦ πλουτοῦ. Μολοντοῦτο καθόσον ἀφορᾷ ἡμᾶς, ὁ πόλεμος οὗτος δὲν ἦτο μῆτε Εὐρωπαϊκὸς μῆτε ἐθνικὸς, καὶ ἡ Εὐρώπη ἀκουσίως τῆς ἐκίνηθη, διότι σκοπὸς τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς ὑπῆρχεν ἡ αὐξήσις τῆς ἰσχύος τοῦ κατακτητοῦ τῆς. Οἱ μεγάλοι ἐξ ὧν ἐσχηματίζετο ἡ αὐλὴ τοῦ Ναπολέοντος ἐφοβούντο τὴν τοῦ πολέμου αὐξήσιν, καὶ τὴν ἐξάπλωσιν τῶν στρατῶν μας μεταξὺ τοῦ Κάδιξ καὶ τῆς Μόσχας, ὥστε καὶ ἂν ἡσθάνοντο τὴν ἀνάγκην τοῦ πολέμου αὐτοῦ, δὲν ἐβλεπον τὸ κατεπείγον. Εἶπε λοιπὸν πρὸς αὐτὸν εἰς ἐκ τῶν ὑπουργῶν του, ὅτι τὸ οἰκονομικόν του εἶχεν ἀνάγκην ἀναπαύσεως. Ἀπεναντίας, ἀπήντησεν, ἔχει ἀνάγκην πόλεμου. Ἐπρόσθεσεν ἄλλος ὑπουργός, ὅτι πώποτε ὑπῆρξε τοσοῦτον εὐχάριστος ἡ κατάστασις τῶν εἰσοδημάτων του, ὅτι εἶναι θαυμασμοῦ ἄξιον, ὅτι ἀφοῦ ἐδόθη λογαριασμὸς τεσσάρων διλιονίων, δὲν ὑπάρχουν ἀπαιτητέα χρέη, ὅτι δὲ τοιαύτη εὐμερὶα θέλει ἐκλείψῃ ἅμα ἐκρηγῇ ὁ καταστροφικὸς πόλεμος, ὅτι μέχρι τοῦδε ὁ πόλεμος ἔθρεψε τὸν πόλεμον, ἀπανταχοῦ δηλαδὴ εὐρομεν ἡτοιμασμένην τράπεζαν, ἀλλὰ τοῦ λοιποῦ δὲν δύναμεθα νὰ ζήσωμεν δι' ἐξόδων τῆς Γερμανίας, διότι κατέστη σύμμαχος μας ἀπεναντίας θελομεν ἀναγκασθῇ νὰ τὴν τρέφωμεν ἀνευ ἐλπίδος ἀποζημιώσεως καὶ ἐν περιπτώσει ἐπιτυχίας καθότι εἰς τοὺς Παρισίους θέλουν πληρόνεσθαι ὅλα αἱ τροφαί, αἱ ὁποῖαι θέλουν τρώγεσθαι εἰς τὴν Μόσχαν, διὰ τὸν λόγον, ὅτι δὲν θέλομεν εὐρεῖ ἄλλο τι εἰς τὰ νέα πεδία τῆς μάχης, μετὰ τὴν δόξαν,

τούτου ἡ μεταρρυθμίσις αὕτη εἶναι ἔργον δυσκολοκ-
τρήτων.

Ἡμεῖς δὲν ἀξιόμεν, ὅτι ὁ ἐκλογικὸς μας νόμος δὲν εἶναι
ὀχλαγωγικός· ἀλλὰ δὲν θεωροῦμεν μὲ τὸ αὐτὸ ὅμμα τῆς
συναδελφῆς μας Συντηρητικῆς τὴν μεταρρυθμίσιν του, οὐδὲ
τὴν θεραπείαν τῶν δεινῶν μας ἀπ' αὐτὴν προσδοκῶμεν καὶ
ὁ λόγος εἶναι πρόχειρος.

Ἐπειδὴ καθ' ὅλας σχεδὸν τὰς ἐκλογὰς ἡ ἀλάνθαστος πει-
ρα μᾶς ἐδίδαξεν, ὅτι ὁ ὄχλος, καὶ ὁ λαὸς πρόσθετος, δὲν ψηφί-
ρουν, ἀλλ' ὡς μηχαναὶ ῥίπτουν εἰς τὰς ἐκλογικὰς κάλπας
τὰ στερεότυπα ψηφοδέλτια, τὰ ὅποια διέταξε τινὰ ἄτομα τῆς
ἀνωτέρας τάξεως συντάττουν καὶ εἰς αὐτοὺς διανέμουν, δια-
τείνοντες ὅτι ἡ μεταρρυθμίσις τοῦ νόμου αὐτοῦ, καὶ ἀν' ἡν ἐπὶ
τὸ ἀριστοκρατικώτερον, δὲν θέλει φέρει κἀνὲν νέον ἢ ἄλλως
τε εἰπεῖν διάφορον ἀποτέλεσμα· διότι εἴτε εἴκοσι ἢ καὶ πλείο-
τερα πρόσωπα ψηφισοῦν κατὰ τίμημα, εἴτε τὰ αὐτὰ πρόσω-
πα ἀπορροῶνται προσηγουμένως κατ' ἰδίαν περὶ τῶν ἐκλεχθέν-
των, συντάττουν τὰ ψηφοδέλτια καὶ τὰ διανέμουν πρὸς δε-
κάκις ἢ εἰκοσάκις περισσότερα πρόσωπα διὰ τὰ ἐρίπτω-
σιν εἰς τὰς κάλπας, τὸ αὐτὸ θέλει προκύπτει πάντοτε ἀπο-
τέλεσμα.

Δύναται τις ὅμως νὰ μᾶς εἴπῃ, ὅτι διὰ τῆς μεταρρυθμίσεως
ἐπὶ τὸ ἀριστοκρατικώτερον τοῦ νόμου αὐτοῦ ματαιοῦνται οἱ σκο-
ποὶ τῶν δημοκόπων, καὶ ἐνταυτῷ δὲν δίδεται ἀφορμὴ εἰς ὀχ-
λαγωγίαν, αἱ ὅποιαι ἐπιφέρουν ταρχαὶ καὶ ἀνησυχίας· διὰ
τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ ὅμως νόμου ἀπαντῶμεν, εὐκόλως δύναται
νὰ ματαιωθῶσιν αἱ κακοήθειαι ἐπὶ ῥοαί, αἱ ἀποκτώμεναι διὰ
τοῦ ψευδαριστοκρατικοῦ στοιχείου, καὶ γινόμεναι πρόσκομα
εἰς τὴν Κυβέρνησιν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σωτήριον, ὡς
εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ παρόντος φύλλου μας ἐν ἐκτάσει
ἐξεθέσαμεν.

Ταῦτα πρὸς τὸ παρὸν, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐπανέλθωμεν
ἐκτενέστερον ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 19. τοῦ Ὁργανισμοῦ τῶν Δικαστηρίων,
ὡποφύσει διὰ τὴν θέσιν τῶν Δικαστῶν καὶ τῶν Παρέδρων
τῶν Ἐμπορικῶν ἐκλέγονται ἐξ ἐκείνων τῶν ἐμπόρων,
οἵτινες διακρίνονται διὰ τῆς τιμιότητος, τοῦ πνεύματος, τῆς
εὐταξίας καὶ τῆς καλῆς διεκτιμήσεως τῶν κατὰ τὸν οἶκον τῶν
ἀλλὰ διὰ τὰ διακρίνονται οἱ τοιοῦτοι ὡς πρὸς τὰ προσόντα
ταῦτα τὰ ὅποια ἀπαιτεῖ ὁ νόμος, ἀναγκαιωδῶς ἀπαιτεῖται

τῶν ὁδῶν τῆς Πετροῦπόλεως καὶ τῆς Μόσχας, περὶ τοῦ πνεύ-
ματος τῶν κατοίκων καὶ ἰδίως περὶ τῶν ἐμπόρων, καὶ τελευ-
ταῖον περὶ τοῦ πόσα πλεονεκτήματα ἡδύνατο νὰ προσφέρει ἡ
φύσις τοῦ τόπου. Ἄν λοιπὸν ἐπέμενεν εἰς τὸν σκοπὸν του,
τοῦτο προήρχετο, διότι μακρὰν τὴν ὁδὸν ἀπατηθῆναι πρὸς τὰς
δυνάμεις του, ἔβλεπε καθαρώτερα παρὰ πάντα ἄλλον, πόσον
ἦτον ἀναγκαῖον εἰς τὴν μέλλουσαν ὑπαρξίν τῆς μεγάλης Γαλ-
λικῆς αὐτοκρατορίας ἢ τῆς Ῥωσσίας ἐξασθένεισις.

Ἐνεκα τούτου ἀπετάθη πρὸς τρεῖς ἀπὸ τῶν μεγάλων
ἀξιωματικῶν του, τοὺς ὁποίους κατέσταινον εἰλικρινεῖς αἱ
πρὸς αὐτὸν ἐκδουλεύσεις των καὶ ἡ ἀφοσίωσίς των. Ὡς
ὑπουργοὶ, πρέσβεις καὶ ἀπεσταλμένοι οὗτοι κατὰ διαφόρους
ἐποχὰς, εἶχον λάβει ἀφορμὴν νὰ γνωρίσωσιν τὴν Ῥωσσίαν·
ἐπροσπάθει λοιπὸν ν' ἀποδείξῃ εἰς αὐτοὺς πόσον ἦτον ὠφέ-
λιμος, δίκαιος καὶ ἀναγκαῖος ὁ πόλεμος οὗτος. Εἰς ἐξ αὐ-
τῶν τὸν διέκοπτε συνεχῶς μ' ἀνυπομονησίαν καθότι ἅμα ἐδί-
δετο ἀφορμὴ εἰς συζήτησιν τινα, ὁ Ναπολεὼν ἠλάσεν ὁμι-
λίαν.

Ὁ μέγας οὗτος ἀξιωματικὸς, μὲ τὴν ἀκατανίκητον
ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν ὠρεῖται εἰς τὸν χαρακτῆρά του, εἰς τὴν
στρατιωτικὴν ζωὴν του, ἴσως δὲ καὶ εἰς τὴν ἐπαρχίαν εἰς τὴν
ὁποίαν ἀνήκεν, ἐκραύγατε. «Δὲν εἶναι ἀνάγκη οὕτεν' ἀπατῶμε-
θα, οὔτε ἢν' ἀπατῶμεν ἄλλους» καθότι καθέξαντες ὅλην τὴν
ἡμερὴν καὶ ἐπομένως τὰς ἐπικρατείας τῆς οἰκογενείας τοῦ
συμμάχου μας, δὲν δυνάμεθα νὰ τὸν κατακρίνωμεν ὡς ἐλ-
λείψαντα εἰς τὸ ἡρωικὸν σύστημα. Ποῖον δίκαιον ἔχο-
μεν νὰ μεμψώμεθα τοὺς Ῥώσους διὰ τὸν στρατὸν τὸν ὁ-
ποῖον προητοίμασαν, ἐνῷ Γαλλικὰ στρατεύματα καλύπτουν
ὅλην τὴν Εὐρώπην; Ἀνῆκει μὴπως εἰς τὴν φιλαυτίαν
τοῦ Ναπολεὼντος νὰ κατακρίνῃ τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου;

νὰ διέτρεξαν μακροχρόνιον ἐμπορικὸν ττάδιον, εἰς τὸ ὁποῖον
νὰ ἔδωσαν δείγματα τιμιότητος, πνεύματος, εὐταξίας καὶ
καλῆς διεκτιμήσεως εἰς τὰ οἰκιακά των. Ἀπαιτεῖται,
λέγομεν, μ' ἄλλας λέξεις νὰ ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν γε-
ροντωτέρων, καὶ τῶν ἐντιμωτέρων καὶ σεβασμιωτέρων
ἐμπόρων, οἵτινες ἔχουν κατὰ φυσικὸν καὶ δίκαιον λόγον
καὶ πείραν ἐνταυτῷ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν ἐμπορικῶν ἐθίμων,
οἱ ὧν χειραγωγῶν ἐνίστοι τὸν ὑποτιθέμενον νομομαθῆ
Πρόεδρον περὶ τὴν διανομὴν τῆς δικαιοσύνης. Ἀλλὰ τί
συμβαίνει κατὰ δυστυχίαν παρ' ἡμῖν, εἰς τὴν ἐμπορικωτέ-
ραν δηλαδὴ τῆς Ἑλλάδος πόλιν, εἰς πόλιν εἰς τὴν ὁποίαν
δυνάμεθα νὰ καυχηθῶμεν ὅτι εὐρίσκονται πολλοὶ ἔμποροι
ἀξιοσέβαστοι, τίμιοι καὶ πολυπειροὶ, ἔχοντες δηλαδὴ ὅλα τὰ
ὑπὸ τοῦ νόμου ἀπαιτούμενα προσόντα; Συμβαίνει, ἔνεκα
τῶν διακρίσεων καὶ τῶν ἐκδιουρηγίων, νὰ ἐκλέγονται καὶ πρό-
σωπα στερεοῦμενα ὅλως διόλου τῶν προσόντων αὐτῶν, πρό-
σωπα τὰ ὅποια κατὰ δυστυχίαν μας καπηλεύουν ἀσυνειδήτως
τὴν δικαιοσύνην, ὡς τοῦτο ἀπεδείχθη εἰς διαφόρους περιστά-
σεις· καὶ ἐνῷ δὲν ἔχουν τὴν παραμικρὰν ἐμπορικὴν πείραν
ἢ ἰδέαν καὶ γινώσκιν τῶν ἐμπορικῶν ἐθίμων, διὰ τὰ χειρα-
γωγῶν εἰς τινὰς περιστάσεις τὸν νομομαθῆ Πρόεδρον, γίνου-
ναι πρόσκομα εἰς τὴν ὀρθὴν τῆς δικαιοσύνης διανομὴν, καὶ
διατρέχουν πολλάκις αὐτὴν διὰ συμπαθείας, συμφέροντα καὶ
φατριασμόν. Εἰς τί μᾶς ὠφελοῦν λοιπὸν τοσούτον καλαὶ
καὶ φιλελεύθεροι νομοθεταί, ὅταν ἀντὶ ν' ἀπολαύσωμεν τοὺς
καρπούς των, πάσχωμεν ἔνεκα αὐτῶν, διότι ἐκδιουρηγοῖ
νινὲς καὶ μοχθηροὶ τὰς μεταχειρίζονται πρὸς ἰδίαν των
ὠφελειαν καὶ πρὸς βλάβην τῆς κοινωνίας; Ἡ δὲ εἰ-
ναι αἴτιος νὰ συμβαίνωσι τὰ τοιαῦτα ἀτοπήματα εἰς
κοινωνίαν, ἥτις δύναται νὰ καυχῆθῃ ὅτι εἶναι ἀνωτέρα
κατὰ τὸν πολιτισμὸν ἀπὸ ὅλας τὰς λοιπὰς κοινωνίας τῆς Ἑλ-
λάδος; Ἡμεῖς λοιπὸν οἱ εἰς τοιαῦτα ἀτοπήματα ὑποπί-
πτοντες, τὰ ὅποια καὶ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀξιοπρέπειάν
μας προσβάλλουν, καὶ οἵτινες διὰ τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς
βιομηχανίας μας ἀπολαμβάνομεν ἐν ἀνείσει τὰ μέσα τῆς ζω-
ῆς, καὶ δὲν ἔχομεν τὴν παραμικρὰν ἀνάγκην νὰ διοριζώμεθα,
δημοτικοὶ καὶ ἐπαρχιακοὶ σύμβουλοι, δημοτικοὶ παρέδροι, ἐφο-
ροὶ νοσοκομείων, ἐκκλησιῶν καὶ σχολείων διὰ νὰ ζήσωμεν,
προσβάλλομεν ἡμᾶς αὐτοὺς, τὴν ἀξιοπρέπειάν μας καὶ τὰ πο-
λιτικώτερα συμφέροντά μας χάριν ἐνὸς ἢ δύο μικροεργαζο-
μένων, πῶς τολμῶμεν νὰ μεμψώμεθα καὶ νὰ κατακρίνωμεν τοὺς

Ἐξ ἄλλου μέρους ὁ Ἀλέξανδρος εἶναι ἄνθρωπος ἀπο-
φασιστικὸς· ἔνεκα τούτου λοιπὸν ἂν γίνῃ εἰσβολὴ ὅποιαδήπο-
τε ἐν τῇ Ῥωσίᾳ, δὲν πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν πλέον εἰρήνην,
ἕως ὅτου μένει εἰς μόνους Γάλλους ἐπὶ τοῦ Ῥωσικοῦ ἐδά-
φους. Κατὰ τοῦτο συμφωνεῖ καὶ ἡ ἐθνικὴ τῶν Ῥώσων
ὑπερηφάνεια. »

Διὰ τὴν δὲν βλέπομεν ὅτι εἰς τὸν πόλεμον αὐτὸν τὸ πᾶν
πρέπει νὰ φοβώμεθα, ὡς καὶ αὐτοὺς τοὺς συμμάχους μας;
Δὲν ἀκούει μήπως ὁ Ναπολεὼν τοὺς ἀνησυχίους ἡγεμόνας
τῶν συμμάχων αὐτῶν παραπονουμένους ὅτι κατέστησαν
ἀπλοὶ διοικηταί του; Διὰ τὰ ἐπαναστατήσωσιν οὗτοι δὲν πε-
ριμένουν εἰμὴ ἀρμοδίαν εὐκαιρίαν διὰ τί λοιπὸν νὰ δώσωμεν
ἡμεῖς ἀφορμὴν εἰς τὴν εὐκαιρίαν αὐτήν; Βασιζόμενος δὲ
ὁ στρατηγὸς οὗτος εἰς τὴν γνώμην τῶν δύο συναδελφῶν του
ἐπρόσθεσεν «ὅτι ἀπὸ τοῦ 1805. τὸ τοῦ πολέμου σύστη-
μα, τὸ ὁποῖον ὠθεῖ εἰς τὴν λαφυραγωγίαν καὶ τὸν εὐπειθέ-
τερον στρατιώτην, ἐγέννησε τὸ μῖσος εἰς ὅλην τὴν Γερμανί-
αν, ἐκ τῆς ὁποίας σκοπεῖται νὰ διαβῇ ὁ αὐτοκράτωρ θέλει ἐμ-
πιστευθῇ ἄραγε ἑαυτὸν καὶ τὸν στρατὸν τοῦ πέραν τῶν λαῶν
ἐκείνων, τῶν ὁποίων αἱ πληγαὶ τὰς ὁποίας τοῖς ἐπρόξενή-
σαμεν δὲν ἐκλείσιν εἰσέτι; Πόσας ἐχθρόπραξίας καὶ ἀν-
τεκδικήσεις θέλει ἀρίσει μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς Γαλλίας!

Ποῦ ζητεῖ ὑποστήριγμα; Εἰς τὴν Ῥωσσίαν, τὴν
ὁποίαν πρὸ πέντε ἢ ἑπτὰ ἐτῶν κατατρώγομεν, καὶ τῆς ὁποίας ἡ
συμμαχία εἶναι προσποιημένη καὶ βεβιασμένη. Θέλει δια-
γράψῃ ἄραγε τὴν μεγαλύτεραν γραμμὴν τῶν ἐργασιῶν του
ἐπὶ μιᾷ γῆς, ἐπὶ τῆς ὁποίας βασιλεύει ἡ σιωπηλὴ φρίκη καὶ
ἡ ἀπιστία, καὶ ὅπου ὑποκρύπτεται ὑπὸ τὴν στάχτην, ὡς εἰς
τὰ ἡράτιστα, τρομερὰ φλόξ, τῆς ὁποίας ἡ ἐκρηκτικὴ δύναμις νὰ
συμβῇ ἀπὸ τὴν παραμικρῶτεραν αἰτίαν; »

τὰ δημόσια διαχειριζομένους, διότι παρεκτρέπονται ἐνίοτε ἀπὸ
τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος, καὶ τοὺς ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῶν δη-
μοσίων περιμένοντας φαγεῖν ἄρτον;

Ἡμεῖς οἵτινες ἔχομεν μέγιστον συμφέρον νὰ διανέμῃται
ὁρθῶς καὶ ἀμερολήπτως ἡ δικαιοσύνη, διατὶ ἐκλέγομεν εἰς
τὴν διανομὴν αὐτῆς πρόσωπα ἀνάξια τοιαύτης ἐξέχου θέσεως,
μὴ παρέχοντα διόλου τὰ πιστὰ εὐσυνειδήσιας καὶ ἀμεροληψί-
ας; Ἀλλὰ πόσων κοινωνικῶν κακῶν καὶ δυστυχημάτων δὲν
γίνεται αἴτιος ὁ ἐπάρατος ἔργος τοῦ ὁποιοῦ ποτε ἄρχει, καὶ
ἡ ἐνταῦθα ἀνυποκρίτως· γενομένην βλάβη, ἥτις ἀπα-
τῶσα τὸν πτωχὸν τῷ πνεύματι λαόν, τὸν κατασταλεῖ ὑποχέ-
ρισιν τῆς, καὶ τὸν ὠθεῖ εἰς τὰ τοιαῦτα καὶ ἄλλα χεῖρωνα αὐτῶν
ἀτοπήματα!

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Διωρίσθησαν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἐκ τῶν ἐκλεχθέν-
των ὑποψηφίων διὰ τὴν θέσιν τῶν δικαστῶν καὶ παρέδρων τοῦ
ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ τμήματος, δικασταὶ μὲν οἱ Κ. Κ. Ζ. Α.
Βούρος, Γρηγόριος Πάικος, Νικόλαος Π. Πάλλης καὶ Ἰωάν-
νης Κασσαβέτης· Παρέδροι δὲ, οἱ Κ. Κ. Ἰωάννης Κορέσσης
καὶ Κυριακὸς Χαραλαμπίδης.

Ἐπαινοῦμεν τὴν Σ. Κυβέρνησιν μας διὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς
ταύτης· διότι ὅλα σχεδὸν τὰ πρόσωπα ταῦτα, διὰ τὴν ἠρό-
νησιν, τὴν τιμιότητα, τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν πολυπειρίαν των
παρέχουν ὅλα τὰ πιστὰ τῆς εὐθυδικίας καὶ τῆς δικαιοσύνης καὶ
ἀμεροληψίας.

— Κατ' αὐτὰς ἐγένετο εἰς τὸ Γυμνάσιόν μας ἀξία λό-
γου μεταβολή, προξενήσασα μεγίστην εὐχάριστήν εἰς
ἀπαντας τοὺς συμπολίτας μας, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς ἀλη-
θεῖς φίλους τῆς προόδου καὶ τῶν φώτων, καὶ δικαιοσύνας
τοὺς πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἡδικομένους Διδασκάλους μας. Ἡ
δὲ μεταβολὴ αὕτη ἔχει ὡς ἐφεξῆς. Ὁ Καθηγητὴς Κ. Ν.
Φαρδούλης ἐπροβιβάσθη εἰς τὴν Βαν' τάξιν τοῦ Γυμνασίου· ὁ
δὲ μέχρι τοῦδε Σχολάρχης Κ. Γ. Σουρίας ἐπροβιβάσθη κα-
θηγητὴς τῆς Α' τάξεως τοῦ Γυμνασίου, καὶ ὁ μέχρι τοῦδε
Διδάσκαλος Κ. Ι. Βαλέττας ἐπροβιβάσθη Σχολάρχης τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ Σχολείου· ὁ δὲ ἐν Τήνῳ Διδάσκαλος Κ. Σιώτης μετε-
τέθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ κυρίου Βαλέττα.

Συγχαίροντες τοὺς δικαιωθέντας ἀξιότιμους Διδασκάλους
μας, συγχαίρομεν ἐνταυτῷ καὶ τὸν Νομὸν τῶν Κυκλάδων
διὰ τὴν ἀξίαν λόγου μεταβολὴν ταύτην, ἥτις κατέστησε τὸ
Γυμνάσιόν μας ἐτι μᾶλλον τελείον καὶ σημαντικόν, ὑποσχό-
μενον εἰς τὸ μέλλον καρπούς πλείους καὶ τελειότερους
ὅσων ἄχρι τοῦδε προήγαγεν.

Ἐπὶ τέλους· τί ἐλπίζει νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τόσας κατακτῆ-
σεις; Ἐλπίζει μὴπως νὰ κατακτήσῃ βασιλεῖς τοὺς ὑπα-
πιστάς του, οἵτινες πλέον φιλαυτοὶ ἀπὸ τοὺς στρατηγούς Ἀ-
λεξάνδρου τοῦ Μακεδόνα, θέλουν τοὺς μὴ μὴτῇ χωρὶς νὰ πε-
ριμῶσιν τὸν θάνατον τοῦ ἡγεμόνος των· θάνατον τὸν ὁποῖ-
ον θέλει ἀπαντήσει ἀναποφύκτως ἐπὶ τοσούτων πεδίων μά-
χης, καὶ πρὶν ἐξαστράλῃ τὸ ἔργον του; »

Ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίσῃ τί λέγει ὁ στρατὸς μας; Λέγεται
ὅτι οἱ καλῆτεροι στρατιῶται εὐρίσκονται εἰς τὴν Ἰσπανίαν·
ὅτι λείπει ἡ ἐνωσίς μεταξὺ τῶν στρατιωτικῶν ταγμάτων·
ὅτι ἔνεκα τῶν συχνῶν στρατολογιῶν, δὲν γνωρίζονται με-
ταξὺ των οἱ στρατιῶται, καὶ ὅτι ἐν περιπτώσει κινδύνου δὲν
ἡξέουσι εἰς τὴν θά· ἐμπιστευθῶσι. »

Πρέπει νὰ γνωρίσῃ ὡσαύτως ὁ αὐτοκράτωρ, ὅτι εἰς τὴν
προμελετημένην ἐκστρατείαν καθίσταται ἥττον δυσάρεστος
ὁ πόλεμος, ἀπὸ τὸν τόπον εἰς τὸν ὁποῖον θὰ γίνῃ. Λέγε-
ται ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Λιθουανίας μᾶς προσκαλοῦν· ἀλλ'
ἐπὶ ποίας γῆς; ἐπὶ ποίου κλίματος; μεταξὺ ποίων ἡθῶν. »

Ἀρκούντως μᾶς ἐδίδαξεν ἡ ἐκστρατεία τοῦ 1805. Ποῦ
νὰ σταματήσωμεν εἰς ἐκείνας τὰς πεδιάδας, τὰς στερημέ-
νας παντὸς εἶδους ὀχυρώματος φυσικοῦ ἢ τεχνητοῦ; »

Ἀγνοεῖ μὴπως ὁ αὐτοκράτωρ, ὅτι οἱ τόποι ἐκεῖνοι προ-
στατεύονται ἀπὸ ὅλα τὰ στοιχεῖα, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ Ὀκ-
τωβρίου μέχρι τοῦ Ἰουνίου, καὶ ἐπὶ ἐκτὸς τοῦ μεταξὺ αὐτῶν
τῶν δύο ἐποχῶν βραχυτάτου καιροῦ, ὁ πολυάριθμος στρα-
τός μας δύναται νὰ καταστραφῇ ἐξ ὀλοκλήρου καὶ ἀδόξως,
μεταξὺ τῶν λασπωδῶν αὐτῶν καὶ κατεψυγμένων ἐρήμων;
Ἐπρόσθετε προσέτι, ὅτι ἡ Λιθουανία ἦτο δι' ἡμᾶς Ἀσία μάλ-
λον, παρ' ὅτι ἡ Ἰσπανία ὑπῆρχεν Ἀφρική· ὅτι δὲ ὁ Γαλ-
λικὸς στρατὸς ἐξωρισμένος σχεδὸν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν, ἔνεκα

Κ λ η σ ι ς .

Ἰωσήφ Ἡσαίου Δικηγόρου, γενικοῦ πληρεξουσίου τοῦ
Μικῆ Ποτοῦ κατοικοῦντος ἐνταῦθα

Κ α τ ἄ

Γεωργίου Ἰωάννου Κοντογιάννη πλοίαρχου τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ βρικήου ἢ Χίος, κατοικοῦ Γαλαξειδίου, ἀλλ' εἰς ἄγνω-
στον μέρος ἤδη διαμένοντος.

Μετά προσεπικλήσεως πρὸς τὸν Ἠλίαν Ἰωάννου Κοντο-
γιάννη ἐν Γαλαξειδίῳ κατοικοῦντα, ἀλλ' ἐνταῦθα ἤδη διαμέ-
νοντα, καὶ πρὸς τὸν κύριον Ἰωάννη Κυνήγαρον κάτοικον Μυ-
κῶνου, ἀλλὰ διαμένοντα ἤδη εἰς ἄγνωστον τόπον.

Περὶ λογοδοσίας.

Ἐνώπιον τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ
Πρωτοδικῶν.

Ἐπειδὴ ὁ ἐντολέας μου Μικὲς Ποτοῦς εἶναι κύριος καὶ ἰδιο-
κτήτης, κατὰ τὸ ἐν τέταρτον, τοῦ Ἑλληνικοῦ βρικήου ἢ Χίος,
τὸ ὁποῖον πλοιαρχεῖται ἤδη ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Ἰωάννου Κον-
τογιάννη, καὶ τοῦ ὁποῦ πλοίου τὰ δύο τέταρτα ἀνήκουν εἰς
τὸν Ἠλίαν Ἰωάννου Κοντογιάννην τὸ δὲ ὑπόλοιπον τέταρτον
ἀνήκει εἰς τὸν Ἰωάννη Κυνήγαρον, τοῦ ὁποῦ εἶναι ναυτι-
κοδανειστής ὁ ἐντολέας μου, δι' ὅλην σχεδὸν τὴν ἄξιαν αὐτοῦ
τοῦ τετάρτου μεριδίου του.

Ἐπειδὴ ἀφ' οὗ κατέστη πλοίαρχος τοῦ πλοίου αὐτοῦ
ὁ Γεώργιος Ἰωάννου Κοντογιάννης, ἥτοι ἀπὸ τὴν 9 Αὐγού-
στου 1843 δὲν ἔδωκε πώποτε εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ
πλοίου αὐτοῦ, καὶ ἰδίως εἰς τὸν ἐντολέα μου Μικὲ Ποτοῦ λο-
γαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς του, ἐνῶ παρήλθον ἔκτοτε τρία
περίπου ἔτη, καὶ ἐπεχείρισε διαφόρους πλάας.

Ἐπειδὴ ὁ διαχειριζόμενος ξένην περιουσίαν εἶναι κατὰ τὸν
νόμον ὑπόλογος, καὶ ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγον τῆς διαχειρίσε-
ως του.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθρ. 71 τῆς Πολ. Δικονομίας, ἐὰν ἐκ
πολλῶν κοινωνῶν τοῦ αὐτοῦ δικαίωματος μόνον εἰς ἢ τινες
ἐνάγωνσιν, οἱ δὲ ἄλλοι δὲν θέλουν νὰ συμπράξουν μετ' αὐτῶν,
δύνανται οἱ πρῶτοι νὰ προσκαλέσων τοὺς τελευταίους πρὸς
συζήτησιν τῆς ὑποθέσεως, ἐὰν ἡ διεξαγωγὴ τῆς δίκης, ἢ ἡ
ἐκτέλεσις τῆς ἀποφάσεως ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς προσελεύσεως
αὐτῶν.

ἐνὸς αἰδίου πολέμου, ἐπεθύμει νὰ διαμείνῃ Εὐρωπαϊκός.

Τέλος πάντων ὁπότεν φθάσωμεν εἰς τὰς ἐρήμους ἐκεί-
νας κατὰ μέτωπον τοῦ ἐχθροῦ, ἀπὸ πόσα διάφορα αἰσθήματα
δὲν θέλει ἐμπνευσθῇ ἀμφοτέρω οἱ στρατοὶ! Καὶ καθόσον
ἀφορᾷ τὸν Ῥωσικόν, θέλει ἐμπνευσθῇ ἀπὸ τὸ αἶσθημα τῆς
πατρίδος, τῆς ἀνεξαρτησίας, ἀπὸ τὸ αἶσθημα ὅλων τῶν ἰδιωτι-
κῶν καὶ τῶν κοινῶν συμφερόντων, καὶ μέχρι τῶν σιωπηλῶν
εὐχῶν τῶν συμμάχων μας. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸν ἰδικόν
μας, θέλει ἐμπνεεσθῇ ἀπὸ μόνον τὸ αἶσθημα τῆς δόξης. Τίς
δὲ θέλει εἶσθαι ὁ σκοπὸς τοσούτων κόπων;

Ἐπειδὴ ὅλαι αὗται αἱ ἀντιλογίαι δὲν ἤδυναντο νὰ τὸν κλο-
νίσωσιν ἀπὸ τὸν σκοπὸν του, ἐδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν του τοῦ νὰ
διοργανίσῃ τὴν αὐτοκρατορίαν, καὶ ν' ἀφίσῃ μετ' ἐμπιστοσύνης
εἰς τοὺς Γάλλους τὴν ὑπεράσπισιν τῆς Γαλλίας, τοῦ θρόνου
καὶ τῆς δόξης του. Ἐλεγε δὲ, ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὴν Πρωσ-
σίαν, ἥτοι βέβαιος περὶ τῆς ἡσυχίας της, διότι τὴν εἶχε κατα-
στήσει ἀνίκανον τοῦ νὰ κινήθῃ καὶ ἐν περιπτώσει ἥτις, ἢ ἀπο-
διβάσεως τῶν Ἀγγλῶν εἰς τὰς ἀρκτέας ὄχθας· ὅτι κατέ-
χει τὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἀστυνομίαν τοῦ βασίλειου
αὐτοῦ· ὅτι εἶναι κύριος τοῦ Stetino, Custrino, Glogau,
Spandau καὶ Magdeburgo· ὅτι σκοπεύει ν' ἀφίσῃ εἰς τὸ
Colberg δοκίμους ἀξιωματικούς καὶ ἕνα στρατὸν εἰς τὸ Βερο-
λῖνον· ὅτι διὰ τῶν μέσων αὐτῶν καὶ διὰ τῆς εὐκρινείας
τῆς Σαξονίας, ἢ ἐχθρὰ τῆς Πρωσίας δὲν τὸν ἀπῆλει διόλου·
ὅτι καθόσον ἀφορᾷ τὸ ὑπόλοιπον τῆς Γερμανίας, αὕτη ἐνοῦ

Ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὁ μὲν Ἠλίας Ἰωάννου Κον-
τογιάννης δὲν θέλει νὰ συμπράξῃ μετὰ τοῦ ἐντολέως μου
εἰς τὴν προκειμένην ἀγωγὴν, ὁ δὲ Ἰωάννης Κυνήγαρος εἰς
ἄγνωστον τόπον διαμένων, καὶ ὀφείλων, ὡς εἴρηται, πρὸς τὸν
ἐντολέα μου ἀνωτέραν χρηματικὴν ποσότητα ἀπὸ τὴν ἄξιαν
τῆς ἐπ' αὐτοῦ τοῦ πλοίου μερίδος του ἀδιαφορεῖ, ὁ δὲ ἐντο-
λέας μου ἔχει συμφέρον νὰ ἐκβιάσῃ τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος λογο-
δοσίαν, εἴτε διότι εἶναι μέτοχος τοῦ πλοίου, εἴτε διότι εἶναι
δανειστής τοῦ συμμετόχου Ἰωάννου Κυνήγαρου.

Διὰ ταῦτα προσκαλῶ τὸν Γεώργιον Ἰωάννου Κοντογιάν-
νην νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ ἀκροατηρίου τοῦ ἐμπορι-
κοῦ τμήματος τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν, τὴν διὰ τοῦ πινα-
κίου προσδιορισθεσμένην δικάσιμον ἡμέραν μετὰ παρέλευσιν
τῆς νομίμου προθεσμίας, προσκαλῶ ταυτοχρόνως τὸν Ἠλί-
αν Ἰωάννου Κοντογιάννην καὶ Ἰωάννη Κυνήγαρον, νὰ ἐμ-
φανισθῶσι καὶ αὐτοὶ ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου κατὰ τὴν
αὐτὴν προσδιορισθεσμένην δικάσιμον ἡμέραν, διὰ νὰ ἐνωθῶσι
μετὰ τοῦ ἐντολέως μου, καὶ νὰ λάβῃ χώραν ἡ κατ' ἀντιμω-
λίαν συζήτησις, καθόσον ἐξαιτοῦμαι, σύμφωνα μετὰ τὰ ἀρθρα
695 καὶ ἐπόμενα τῆς Πολι. Δικονομίας·

α. Νὰ καταδικασθῇ ὁ Γεώργιος Ἰωάννης Κοντογιάννης
νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἐντολέα μου κύριον Μικὲν Ποτοῦν, καὶ εἰς
τοὺς προαναφερθέντας συνιδιοκτήτας αὐτοῦ, ἂν οὗτοι προσέλ-
θωσι καὶ ἐνωθῶσι μετὰ τοῦ ἐντολέως μου, λογαριασμὸν τῆς
διαχειρίσεώς του ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ βρικήου ἢ Χίος, ἀφ' οὗ
ἀνεδέχθη τὴν πλοιαρχίαν αὐτοῦ μέχρι τῆς χρονολογίας τῆς
λογοδοσίας, περὶ ὅλων δηλαδὴ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ
πλοίου αὐτοῦ, ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας προσδιορισθε-
σμένης ὑπὸ τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἐν περιπτώσει ἀπειθείας ν'
ἀναγκασθῇ εἰς τοῦτο διὰ κατασχέσεως καὶ πωλήσεως τῆς
περιουσίας του καὶ διὰ προσωπικῆς κρατήσεως.

β. Νὰ καταδικασθῇ εἰς τὰ τῆς δίκης ἔξοδα ὁ Γεώργιος
Ἰωάννου Κοντογιάννης, καὶ ὅστις ἐκ τῶν προσεπικαλουμέ-
νων ἤθελεν ἀντιτείνει εἰς τὴν παρούσαν ἀγωγὴν.

γ. Ν' ἀπαγγελλῇ ἡ προσωπικὴ κράτησις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν
τῆς ἐκδοθησόμενης ἀποφάσεως κατὰ τοῦ Γεωργίου Ἰωάννου
Κοντογιάννη, καὶ καθ' οὗτινος ἄλλου καταδικασθησόμενου
εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ἐξόδων.

δ. Νὰ διαταχθῇ ἡ προσωρινὴ ἐκτέλεσις τῆς ἐκδοθησομέ-
νης ἀποφάσεως.

Παραγγέλλεται ὁ Κλητὴρ κύριος Νικόλαος Φουρνάρης

ταὶ μετὰ τῆς Γαλλίας, ἐνεκα μιᾶς ἀρχαίας πολιτικῆς, καὶ
ἐνεκα τῶν συγγενειῶν μετὰ τὰς βασιλικὰς οἰογενείας τοῦ Βα-
δελ, τῆς Βαβρίας καὶ τῆς Αὐστρίας, πρὸς τοὺς βασιλεῖς τῶν
ὁποίων ἐνεπιστεύετο, διότι εἰς αὐτὸν ὤρελλον τὸν βασιλικὸν
τίτλον τῶν ὅτι ἀρὸς ἐδέσμευσε τὴν ἀναρχίαν καὶ ἐπροστά-
τευσεν τὰ δικαιώματα τῶν βασιλέων, δὲν δύνανται οὗτοι νὰ τὸν
προσβάλωσι τοσούτον ἰσχυρὸν ὄντα, χωρὶς νὰ κινήσωσι τοὺς
λαοὺς διὰ τῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν ἀλλ' ὅτι οἱ ἡγεμόνες οὗ-
τοι δὲν δύνανται νὰ συμμαχίσωσι μετὰ τὴν δημοκρατίαν, φουσι-
κὴν τῶν θρόνων ἐχθρὰν, ἥτις ἀνευ τῆς προστασίας αὐτοῦ θέλει
καταστρέφει τοὺς ἡγεμόνας αὐτοὺς, καὶ κατὰ τῆς ὁποίας αὐ-
τὸς μόνος δύνανται νὰ τοὺς προστατεύσῃ.

Ὅτι ἐξ ἄλλου μέρους, ἐπειδὴ οἱ Γερμανοὶ εἶναι πνεύμα-
τος μεθοδικοῦ καὶ βραδέος, αὐτὸς ἤθελε πάντοτε κερδίζει και-
ρὸν. ὅτι κατέχει ὅλα τὰ ἰσχυρὰ φρούρια τῆς Πρωσίας.
ὅτι ἡ Danzica ἦτον ἄλλη Γιβλιτέρρα. ὅτι ἡ Εὐρώπη πρέπει
νὰ φοβῆται τὴν Ῥωσίαν, τὴν στρατιωτικὴν καὶ κατακτητικὴν
κυβέρνησιν της, τοὺς τοσούτον πολυαριθμούς καὶ ἀγρίους
λαοὺς της, οἵτινες ἐτησίως ᾔψανον κατὰ ἡμῶν ἑκατομμύριον.
Ἐξακολουθῶν ἐπομένως τὴν ὁμιλίαν του, ἔλεγε μετὰ περισσο-
τέραν ἔμφασιν. Διατὶ θεωρεῖτε ἐπαπειλουμένην τὴν ἀπουσί-
αν μου ἐνεκα τῶν διαφορῶν κομμάτων, τὰ ὅποια λέγετε ὅτι
ἐνυπάρχουν ἐντὸς τῆς αὐτοκρατορίας; Ποῦ εἶναι τὰ κόμμα-
τα ταῦτα; ἐν μόνον βλέπω κατὰ μέτωπον, τὸ τῶν βασιλικῶν
συγκείμενον ἀπὸ ἀρχαίους εὐγενεῖς, γέροντας στερημένους

νὰ ἐπιδώσῃ ἀντίτυπα τῆς παρούσης εἰς τὸν Εἰσαγγελεὰ τῶν
ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, κατὰ τὸ ἀρθρον 145. § 7. τῆς Πολιτι-
κῆς Δικονομίας, διὰ τοὺς εἰς ἄγνωστον μέρος διαμένοντας
Γεωργιον Ἰωάννου Κοντογιάννην καὶ Ἰωάννη Κυνήγαρον,
ἕτερον δὲ ἀντίτυπον νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομέ-
νης ἐφημερίδος ὁ Ἑρμῆς.

Ἐν Ἑρμούπολει τὴν 1. Δεκεμβρίου 1846.

ὁ Εὐπειθέστατος

Ἰωσήφ Ἡσαίας.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Δι' ἐπισήμου Συμβολαιογραφικοῦ πωλητηρίου ὑπ' ἀριθ.
601. συνταχθέντος ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικοσυμβολαιογρά-
φου Κορθίου κυρίου Δ. Γιαννούλη, ἡγόρασα ὁ ὑποφαινόμενος
παρὰ τοῦ κυρίου Γασπάρους Καίρη, οἰκεία αὐτοῦ βουλὴ καὶ
ἀπαρδιαττῶ γνώμη, δύο κτήματά του τὰ ὁποῖα εἶχε δι' ἀν-
ταλλαγῆς ἐκ τῆς συζύγου του Ἑλένης, κείμενα εἰς θέσιν
Καμπανήσιον, ὀνομαζόμενα εἰς τοῦ Σταυρινοῦ, εἰς τὸ χωρί-
ον Ἀμονακλίου, ὡς εἰσὶν καὶ εὐρίσκονται σύδενδρα καὶ με-
τὰ νερόν των διὰ δραχμὰς 1300. ἐλεύθερα παντὸς χρέους
καὶ ὑποθήκης.

Προσφωνῶν ὅθεν τὴν παρούσαν μου εἰδοποίησιν διὰ τῆς
ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος τοῦ Ἑρμού, πρὸς γινώσιν
παντὸς ἔχοντος δικαίωμα προτιμήσεως ἢ ἄλλης ὁποιασδὴ
ποτε ἀπαιτήσεως ἐπὶ τῶν εἰρημένων κτημάτων, ἵνα ἐξασκή-
σῃ αὐτὰς ἐντὸς προθεσμίας ἡμερῶν τεσσαράκοντα, ἀρχομέ-
νων ἀπὸ τὴν χρονολογίαν τῆς δημοσιεύσεώς της, ἄλλως πα-
ρελούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, πᾶσα ἀπαιτήσις καὶ
κάθε δικαίωμα ἐκάστου θεωρεῖται ὡς ἄκυρον κατὰ τὸν
νόμον.

Ἐν Ἑρμούπολει τὴν 26. Δεκεμβρίου 1846.

ὁ ἀγοράσας

Λεονάρδος Μάστορας καὶ δι' αὐτὸν
ἀγγράμματον ὄντα,
ὑπογράφω κατ' αἰτήσιν του.
Δαμιανὸς Δημητριάδης.

πείρας, φοβουμένους μᾶλλον τὴν ἀπωλείαν μου παρὰ ἐπιθυ-
μοῦντας αὐτήν. Εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι ἐφημίσθην ποτὲ εἰς τὴν
Νορμανδίαν ὡς μέγας στρατηγὸς καὶ βαθύς πολιτικός, καὶ
θαυμάζεται ὁ τρόπος τῆς διεθύνσεώς μου, ἀλλὰ ἡ ὠφελιμιότη-
ρα καὶ δυσκολωτέρα ὅλων τῶν πράξεών μου ὑπῆρξε τὸ νὰ στα-
ματήσω τὸν ἐπαναστατικὸν χεῖμαρρον, ὅστις ἐμελλε νὰ κα-
ταπλημυρῇ τὴν τὴν Εὐρώπην. Ἦνῃσα τὰ πλέον ἀντι-
θετα κόμματα καὶ συνεχώνευσαν τὰς ἀντιζήλους κλάσεις, μο-
λουτοῦτο εὐγενεῖς τινες ἐπίμονοι ἀντίστανται εἰς τὰς θελήσεις
μου, καὶ δὲν δέχονται τὰς περὶ θέσεων προσφορὰς μου.
Καὶ τί πρὸς τοῦτο; Ἐγὼ ἐπρότρεπα πρὸς ὑμᾶς τὰς θέσεις
αὐτὰς διὰ τὸ καλὸν καὶ τὴν σωτηρίαν σας, μόνον δὲ ἀνευ ἐμοῦ
τί θέλετε πράξει; Εἴθε ὀλίγοι ἐναντίον πολλῶν. Δὲν
βλέπετε ὅτι εἶναι ἐπ' ἀνάγκης τὸ νὰ δοθῇ πέραις εἰς τὸν αἰετῶν
πόλεμον τοῦ λαοῦ κατὰ τῶν εὐγενῶν; Μὲ ὠθεῖτε λοιπὸν τὴν
στιγμὴν καθ' ἣν σὰς προσφέρω τὴν ἐξίαν μου! Ἐχω μή-
πως τὴν ἀνάγκην σας; Βοηθῶν σας προσβάλλω ἐμαυτὸν
ἐνώπιον τῆς γνώμης τοῦ λαοῦ, διότι τίς εἶμαι ἐγὼ; Εἶμαι
ὁ βασιλεὺς τοῦ λαοῦ καὶ τόσον ἀρκεῖ.

[ἀκολουθεῖ]

Ο ΣΥΝΤΑΓΗΣ
Θ. ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.